ÄRSYKE

1/2014

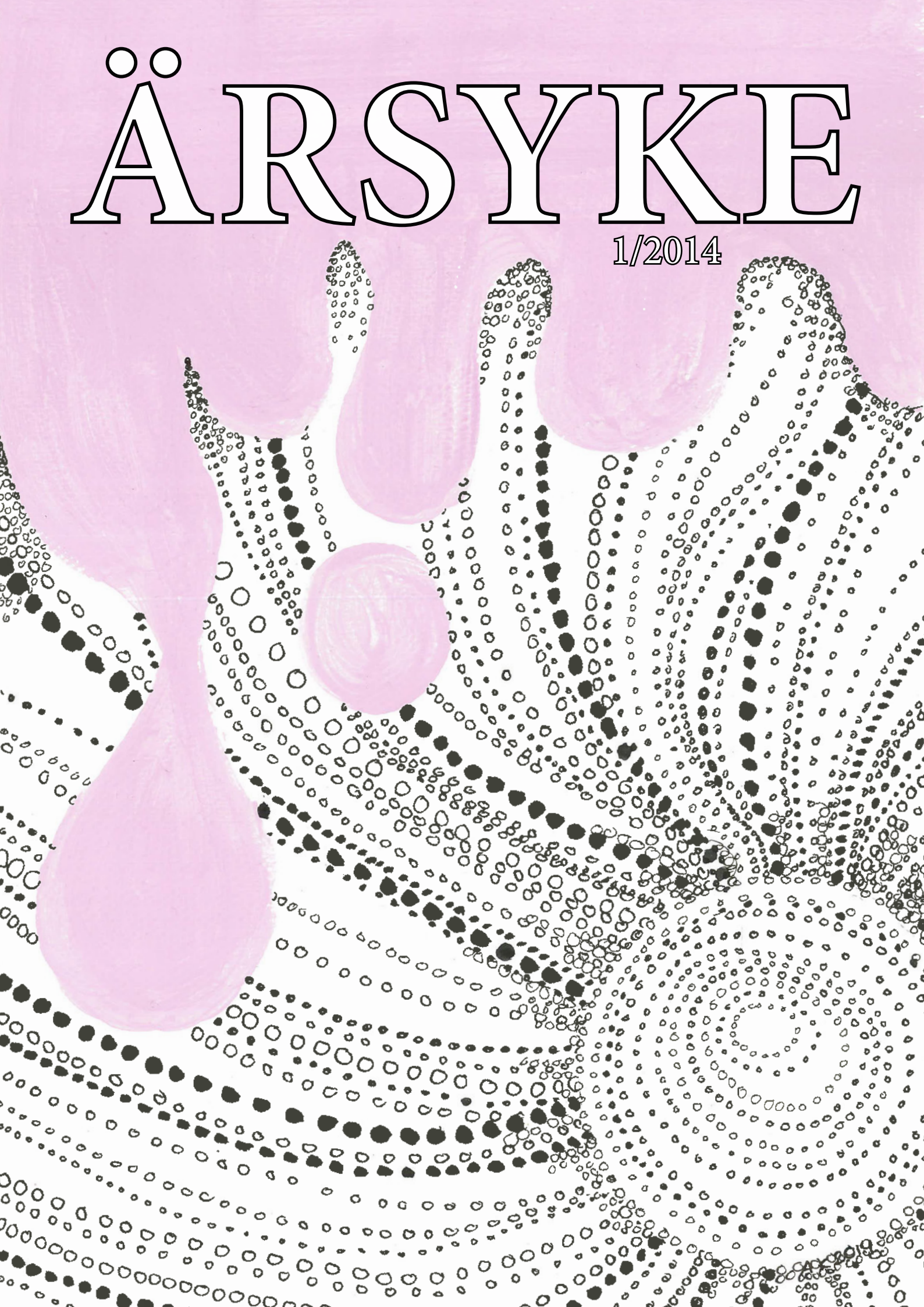

Ärsyketulvaa ei voi estää

Terppa, päätoimittaja tässä.

Kenties en ole yksin väittäessäni, että yliopiston lukuvuodesta kevätpuolisko tuntuu suorastaan härskin lyhyeltä syksyyn verrattuna. Opinnot tuppaavat kasautumaan parille hassulle kuukaudelle, ja sitten ei olekaan välttämättä yhtään mitään välissä. Toukokuun harvoja kurssejakin tituleerataan jo kesäkursseiksi. Vappu siintää monelle opiskelijalle tenttitulvasta ja kirjakasasta vapahtavana kiintopisteenä. Ärsykkeen toimittaminenkin on aika samanlaista kuin kaikki muu yliopistolaisen kevättouhu: pieni hektinen aika, kun ollaan jatkuvassa sähköpostisodassa kaikkien maailman tahojen kanssa tai luovassa tilassa keksimässä tyhmiä vitsejä ja tavoittelemassa fiksuja ihmisiä, joita pyytää avaamaan sanainen arkkunsa lehdessä. Asiasta tekee kuitenkin kahta helpomman se, että ainejärjestömme on noita ihmisiä pullollaan. Tänä vuonna aivan erityisesti käy kiittäminen kaikkia lehden tekoon osallistuneita ihmisiä, joista moni oli lähtemässä tekemään omaa osuuttaan lehden eteen ennen kuin itse olin selvinnyt uudenvuoden temmellyksestä!

Huhtikuussa pohdittiin hallituksen kokouksessa myös vähän lehden levikkiä, lukijakuntaa ja tarkoitusta. Rönsyilevän keskustelun seassa todettiin viisaasti muun muassa, että Ärsyke on enemmän ainejärjestömme henkeä nostattava väline kuin rahasampo – etenkin, kun tulot lehden myynnistä tulevat lähinnä meiltä stimuluslaisilta. Tästä ajatuksesta kummuten päätettiin yhteistuumin laitoksen kanssa nostaa lehden painomäärää sekä laskea lehden hintaa yhteen euroon, jotta mahdollisimman vähän opiskelijoita alkaisi oikeasti kaivella kuvettaan miettien samalla, että onko nyt varaa ottaa se herkkupöytä Wilhelmiinassa vai ei.

Tämän kevään lehdessä iloksenne on valikoitunut joukko stimppalaisten kuulumisia eri puolilta Suomea ja vähän ulkomailtakin. Lisäksi on pohdittu psykologien roolia tv-sarjoissa ja tekaistu erilaisia viihteellisiä ajanviettokeinoja, muun muassa interaktiivinen seikkailupeli sekä muutama kieli poskella väsätty sarjakuva. Juttuideoita on tänä vuonna sadellut kaikkialta enemmän kuin kenelläkään on ollut aikaa kirjoittaa tai lehden sivuille mahduttaa, joten syksyn lehteä odottamaan on varattu lopussa pieni teaserinurkkaus siitä mitä tuleman pitää.

Toivottavasti lehti piristää jo pitkälle edennyttä kevättänne ja nostaa vappumielenne uuteen nousuun (vaikkei olisikaan enää vappu). Kiittäen ja kuitaten,

LAURI LÖFBERG
Ärsykkeen päätoimittaja

Rakkaudesta Stimulukseen

Jotkut saattavat ottaa yhteisöllisyyden itsestäänselvyytenä. Kun maksat jäsenmaksun, olet yhteisön jäsen aina valmistumiseen asti. Yhteisön olemassaolo ei kuitenkaan takaa yhteisöllisyyttä. Saman yhteisön sisällä voi hyvinkin esiintyä alaryhmiä, jotka eivät ole tekemisissä keskenään. Stimuluksen takominen entistä tiiviimmäksi yhteisöksi on yksi niistä tärkeistä päämääristä, joihin olemme hallituksena pyrkineet tänä vuonna.

Yhteisö koostuu yksilöistä, joista jokainen on ainutlaatuinen. Jokaisella on omat toiveensa ja ajatuksensa yhteisöstä. Jokaisella on oma tapansa antaa ryhmälle ja ottaa ryhmältä. Näiden kaikkien tapojen salliminen on erittäin tärkeää yhteisöllisyyden kannalta, sillä ei ole olemassa yhtä muottia johon me kaikki sopisimme. Erittäin tyytyväisenä olen saanut seurata kuinka toimihenkilöiltä ja joiltain jäseniltä on tullut loistavia projektiehdotuksia, jotka on pystytty viemään toteutukseen asti. Tällainen oma-aloitteisuus on toivottavaa myös jatkossa, koska tällä tavalla tavoitamme jotain oleellista Stimuluksen toiminnasta. Tuotamme tapahtumia opiskelijoilta opiskelijoille.

Stimuluksen kehittämiseen voi siis osallistua muutenkin, kuin olemalla aktiivijäsen. Hallitus ja toimihenkilöt tuottavat sisältöä stimppalaisille puolipäivätyönään, mutta stimppalaiset itse tuottavat sen tärkeimmän: erittäin timanttisen yhteenkuuluvuuden tunteen kaikkialla missä keltahaalarista kansaa liikkuu. On samantekevää kehen törmäät kadulla tai kampuksella, voit istahtaa hänen kanssaan alas ja vaihtaa kuulumisia. Uskaltaisin väittää tämän olevan Stimuluksen erityispiirteitä, sillä vastaavasta en ole kuullut missään muualla. Stimppalaiset ovat myös aktiivisia tuomaan omia ajatuksiaan esille yhteisissä asioissa. Kiitos siitä kuuluu teille jokaiselle. Erityisen kiitoksen haluan myös antaa kaikille niille henkilöille hallituslaisista jäseniin, jotka ovat tänä keväänä antaneet panoksensa Stimuluksen toimintaan. Ilman teitä elämä olisi pelkkää opiskelua. Tällaisen järjestön kipparina on helppo toimia.

KIMMO HAAPANEN
Stimuluksen puheenjohtaja

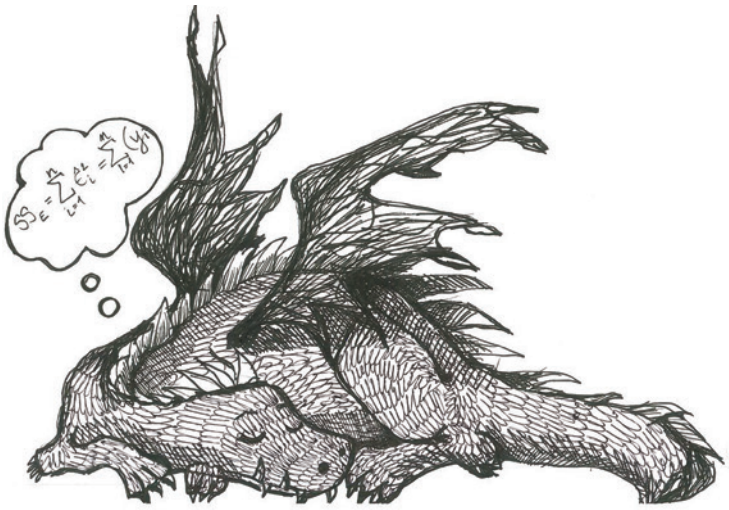

Sisällys 1/2014

2 Pääkirjoitus & Puheenjohtajan palsta
3 Sisällysluettelo
4-5 Kysely: Oletko suorittanut orientoivan harjoittelun?
6 Kuulumisia ainejärjestöltä ja laitokselta
7 Terveiset uudelta laitosjohtajalta & Psykologiliitto on meitä varten

Opiskelijaelämää

9 Annukka Niemelä: Melekosta meinikiä
10-11 Kriminaalipsykologiaa Turussa
12-14 Stimppaukot vieraalla maalla
15 Stimppadaamit ja -herrasmiehet tanssin pyörteissä
16-17 007 ja lupa terapioida

Viihde

18-19 Stimppaukon Magical Mystery Adventure in Jyväskylä City
20-21 Sarjakuva: HOT-terapiassa
21 Arkistojen kätköistä: Ärsyke 4/1983
22 Vitsit, Orientoiva harjoittelu sairaalassa & Niksi-Stimppa
23 ÄRSYTTÄÄ-palsta & Ensi lehdessä

Ärsyke

Päätoimittaja
Lauri Löfberg

Taittaja
Arimo Kerkelä

Kansi ja kuvitus
Anniina Kuusela

Paino
100 kpl

Ilmestymispäivä
23.4.2014

Hinta
1€

Ärsyke on Stimulus ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy 2 kertaa vuodessa. Lehti ottaa vastaan sen aihepiiriin kuuluvia kirjoituksia ja kuvia. Lehden sisältö ei välttämättä edusta Stimulus ry:n virallista kantaa. Lehti ei vastaa artikkeleissa esiintyvistä mahdollisista virheistä.

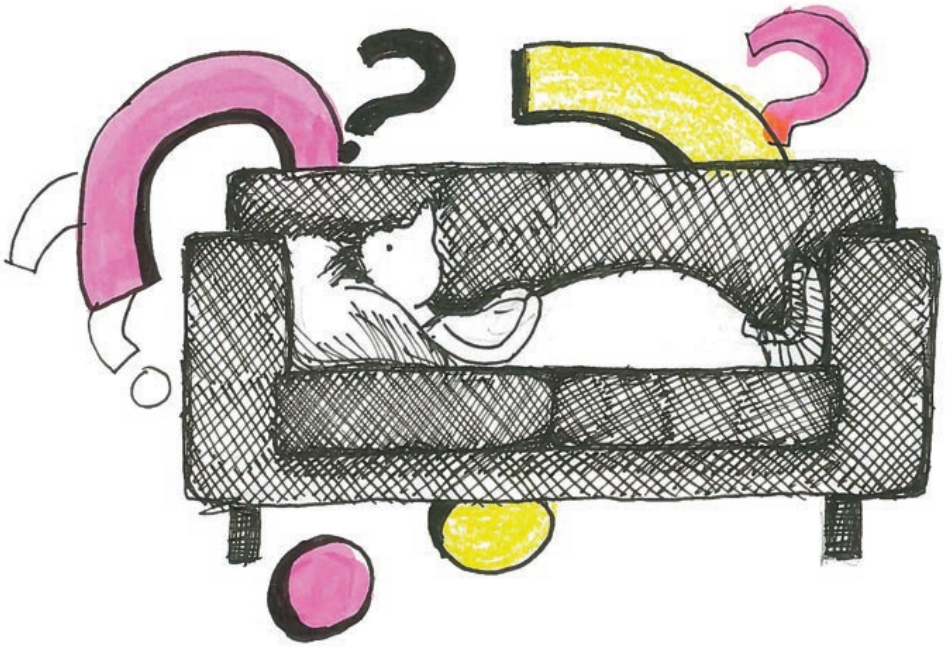

Oletko suorittanut orientoivan harjoittelun?

Orientoiva harjoittelu eli PSY A320 on valinnainen opintojakso Jyväskylän yliopistossa, jossa tutustutaan 125 tunnin verran yhteen tai useampaan psykologiaa soveltavaan ammattikuntaan tai työpaikkaan. Se ei sisällä varsinaista psykologin työtä.

Kokemuksia ja ajatuksia orientoivasta harjoittelusta

”Aioin suorittaa sen monessa paikassa, jotta sais laajan kuvan eri paikoista. Toistaseks se kyllä vähän jäi... vaikka mielenkiintosta olikin!”

”Suoritin harjoittelun kokonaisuudessaan yhdessä paikassa kesällä. Keski-Suomen ensi- ja turvakodilla oli antoisaa suorittaa harjoittelu, vaikka siellä ei psykologia olekaan töissä. Lapsiperheiden kanssa työskentely kiinnostaa ja koen saaneeni harjoittelusta paljon käytännönläheistä kokemusta ja tietoa. Jatkoin vapaaehtoistöissä ja olen tehnyt avopalvelupuolelle myös sijaisuuksia.”

”Suoritin koko orientoivan harjoittelun perheneuvolassa, pienten lasten puolella. Kannatan orientoivan harjoittelun suorittamista yhdessä tai maksimissaan kahdessa paikassa. Itse sain todella kattavan kuvan oman psykologiohjaajani työstä ja sen eri puolista. Toimenkuvaani kuului mm. psykologisten arviointien seuraaminen, psykologisten haastatteluiden ja testien pisteytys ja arviointi, vanhempien haastatteluissa ja palautekeskusteluissa mukana oleminen, lausuntojen teossa mukana oleminen sekä perheneuvolapsykologin toimintakumppanien (perhe-, puhe-, toiminta- ja fysioterapeutin) työhön tutustuminen. Mielestäni orientoivaa harjoittelua parempaa kurssia ei löydy kandi-vaiheen opinnoista. Ehdottomasti suosittelen!”

”Pyörin lähinnä laitoksella. Riippuu paljon ohjaajasta millainen kokemus on. Yhdessä tutkimusprojektissa työilmapiiri oli mitä oli ja tehtävien mielekkyys samaa tasoa.”

”Suosittelen orientoivaa harjoittelua ehdottomasti kaikille psykologian opiskelijoille! Vaikka paikat vaihtelevat paljon, uskon, että jokaisesta paikasta saa arvokasta käytännön kokemusta tulevia töitä ajatellen. Useasti arvostellaan sitä, että opinnoissa on liian vähän käytännöllisyyttä, mutta silti opiskelijat jättävät orientoivan harjoittelun suorittamatta. Ihmettelen tätä suuresti. Itselleni orientoiva harjoittelu on ollut erittäin antoisa kokemus ja voin suositella sitä kaikille :)”

”Aloitin oman orientoivan harjoitteluni täyteen ahdetun aikataulun siivittämänä, joten se on jäänyt pahasti kesken. Onneksi olin tekemässä sitä laitokselle, ja luultavasti pystyn jatkamaan sitä, kun opinnot antavat myöten. Aloitin kandini teon samassa projektissa jossa tein orientoivaa harjoittelua, joten tässä on ollut vähän päällekkäisyyksiä. No, en saa kanditutkintoa ulos ilman orientoivaa harjoittelua tai geropsykaa, joten ehkä olisi paras laittaa hihat heilumaan!”

”Aion suorittaa harjoittelun yhdessä paikassa, koska ajattelin, että näin ehdin päästä hieman sisälle itse harjoittelupaikaan. Monesti viikossa ei ehdi kuin tottua paikkaan, kun jo pitäisi vaihtaa muualle. Omasta harjoittelupaikastani sanottiin myös, että kun olen koko ajan samassa paikassa, saan myös

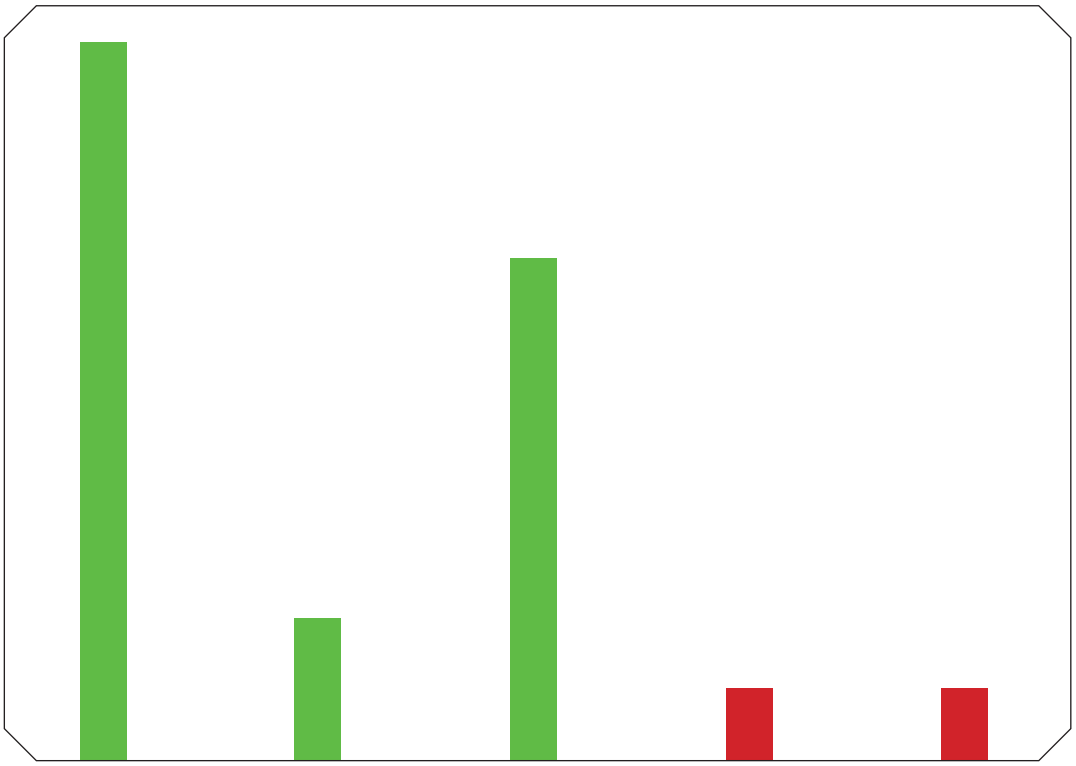

Olen suorittanut kurssin	Olen suorittanut jo osan siitä	En ole mutta aion	Aloitin kurssin mutta se jäi kesken	En ole enkä aio
47,6% (10)	9,5% (2)	33,3% (7)	4,8% (1)	4,8% (1)

Ääniä yhteensä 21

enemmän vastuuta ja itsenäisempiä tehtäviä, mitä he, jotka ovat olleet vain viikon tai pari. Tämä tietysti plussaa! Kannattaa myös kokeilla harjoittelupaikan hakemista pienemmältä paikkakunnalta. Ainakin omalla kohdallani minut otettiin erittäin hyvin vastaan ja haluttiin tarjota kaikenlaista kolmeen viikkoon, jotta minulle jäisi paikasta mahdollisimman hyvä kuva. Vaikka ollaankin vasta orientoivassa, niin pienillä paikkakunnilla siintää mahdolliset tulevaisuuden työntekijät jo silmissä... Ainakin minusta oli hienoa tuntea olevansa tervetullut jo ennen harjoittelun alkua! Kannattaa siis miettiä tarkkaan, mistä harjoittelupaikka kannattaa hankkia (esim. jos jo tiedät, mihin päin Suomea aiot muuttaa asumaan opintojen jälkeen) ja myös se, oletko koko ajan samassa paikassa. Tietysti useammassa paikassa pääsee näkemään enemmän, mutta samassa paikassa pääsee myös ehkä itse tekemään enemmän, pääsee juttuun mukaan pintaa syvemmältä. Katsotaan, kuinka allekirjoittaneelle harjoittelussa käy!"

"Olin soveltutuuskoeassistentti. Sain samalla palkkaa, kätevää!"

"Olin orientoivassa harjoittelussa Jyväskylän perheneuvolassa. Koin harjoittelun hyvin mielekkääksi ja hyödylliseksi!"

"Suoritin orientoivan laitoksen tutkimusprojektissa. Koin harjoittelun erittäin hyödylliseksi, pääsin tutustumaan tutkimuksen tekemiseen, laitoksen tutkimushenkilökuntaan ja tajusin, etten haluakaan tutkijaksi."

"Suoritin sen itseasiassa viime kesänä, kun sain tiedon että pääsin psykologiaa opiskelemaan. Olin siis töissä lastenkodissa, jossa psyykkisesti oirehtivia lapsia. Olin ihan yksi ohjaajista lastenkodissa. Työn olen kokenut erittäin hyödylliseksi."

"Jaoin harjoittelun kahteen eri paikkaan. Toisen viikon olin koulupsykologin kanssa ja toisen psykiatrisella osastolla, joka oli keskittynyt psykoosipotilaisiin. Molemmista sain hyviä kokemuksia,ja pääsin osallistumaan kaikkiin asiakastilanteisiin. Koin harjoittelun tosi hyödylliseksi ja suosittelen ehdottomasti kaikille!"

"En ole suorittanut, mutta kiinnostusta olisi. Käytännön tekeminen rytmittää loistavasti teoriaraskaita luentoputkia."

"Suunnittelin ensin käyväni useammassa paikassa, mutta päädyinkin sitten pelkästään yhteen koko harjoittelun ajaksi. Omalla kohdallani kannatti. Tein harjoittelun yhtenä kesänä ja sain siitä puuhaa Kelan mieliksi. Jos orientoivan koko kasvaa, voisin suorittaa uudet pisteet useammassa paikassa, koska kurssi on hyödyllinen."

"Erittäin hyödyllinen kokemus; pääsee kurkistamaan erilaisten psykologitoimipisteiden toimintaan ja pohtimaan, millainen työ olisi itselle mieluista. Jaoin harjoittelun kolmeen paikkaan, mielestäni hyvä ratkaisu, sillä näin melko erilaisten paikkojen toimintaa."

Kuulumisia ainejärjestöltä ja laitokselta

Tähän koottuna muutama merkillepantava muutos ja suunnitelma, joita opiskelijat ja laitoksen henkilökunta ovat kaavailleet Ylistönmäellä ja Mattilanniemessä kevään aikana.

STIMULUKSELLA

• Uusi ainejärjestötila, johon pääsee kätevästi suoraan Y33:n aulasta. Samoissa tiloissa viihtyvät Puolue, Fokus, Mephisto ja Guberna.
• Stimuluksella on nyt oma Instagraminsa eli Stimppagram. Sen löydät nimellä stimulus_ry Instagramista tai vaikkapa ainejärjestömme nettisivuilta osoitteesta stimulus.fi.
• Facebookiin on perustettu muutamakin ryhmä stimuluslaisille, joista tärkeimpänä matalan kynnyksen Stimppalaiset-ryhmä sekä virralliseen tiedotukseen tarkoitettu Stimppa-aktiivit-ryhmä. Lisäksi liikunnallisille stimppalaisille on Stimppa liikkuu! –ryhmä.

LAITOKSELLA

• Laitoksellamme on uusi johtaja **Jari-Erik Nurmi**, jonka tervehdys on luettavana tämän kevään Ärsykkeestä.
• Ensi vuonna alkaa englanninkielinen CIP-opintokokonaisuus (Contemporary Issues in Psychology), johon valitaan myös sektoriedustajansa syksyllä.
• Tulossa uusi kognitiivisen neurotieteen opintokokonaisuus, joka soveltuu sivuaineeksi.

Terveiset uudelta laitosjohtajalta

Jyväskylän yliopiston psykologian laitos kouluttaa psykologeja ja tekee tieteellistä tutkimusta. Olemme molemmissa hyviä. Kolmannes suomalaista psykologeista valmistuu Jyväskylästä ja he ovat kysyttyjä työmarkkinoilla. Laitoksemme sijoittuu 5 prosentin ylhäisöön tutkimuksen laadun ja määrän suhteen koko maailmassa. Viemme myös yhteiskuntaan uusia ajatuksia ja yritämme ymmärtää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu.

Mutta Psykologian laitos on vain tyhjä abstraktio. Laitos on parhaillaan yhteisö: meitä on opiskelijoita, opettajia, tutkijoita, väitöskirjan tekijöitä, hallintohenkilökuntaa, vahtimestareita, laboratoriomestareita ja siivoojia. Me olemme joukko yksilöitä, jotka osana yhteisöä viemme kaikki laitosta eteenpäin. Tervehditään aina ystävällisesti toisiamme.

Opiskelijat ovat tärkeä joukko tätä yhteisöä. Tavoitteinen valmistuminen on tärkeää laitoksen tuloksen kannalta. Opiskelijat ovat myös tärkeitä tutkimustoiminnassa ja pro gradu työt monasti johtavat tärkeisiin julkaisuihin. Opiskelijat myös osallistuvat hallintoon ja tuovat siellä oman tärkeän mielipiteensä esille. Erityisesti haluan kiittää opiskelijajärjestön panosta opetuksen arvioinnissa.

Mutta viimeisenä ja ehkä tärkeimpänä asiana on, että keskustelut opiskelijoiden kanssa tuovat vanhan ja luutuneenkin opettajan mieleen uusia ajatuksia ja uutta virettä. Opiskelijoiden kanssa on aina mukavaa työskennellä.

Jatketaan tästä eteenpäin oppivana yhteisönä. Kevät ja kesä koittavat. Annetaan niillekin mahdollisuus ja aika.

JARI-ERIK NURMI

Kuva: Suomen Akatemia

Psykologiliitto on meitä varten

Aloitan paljastamalla tekstini pointin jo heti alkuun: Opiskelijalla ei ole mitään järkevää syytä olla liittymättä Psykologiliittoon. Ei yhtäkään. Turha edes yrittää. 15 euron vuosimaksulla (eli 1,25€/kk) saa täyden jäsenyyden ja kaikki palvelut, joihin kuuluu mm. Psykologi-lehti, kaikki neuvontapalvelut palkka-, opiskelija-, ammatillinen -, työsuhde- ja yksityinen lakineuvonta sekä kermana kaiken päälle vielä paikallisyhdistyksen tapahtumat ja tuki. Noin 90% maamme psykologeista kuuluu liittoomme. Mutta… miksi ihmeessä Psykologiliitto on niin suosittu ja miksi ihmeessä meillä on sellainen?

Jos ei Siperia ole vielä opettanut, niin voi yllättää, että työnantajat eivät ole aina hyväntahtoisia. Rahan takomisen maksiimissa jää henkilöstön, ja varsinkin opiskelijoiden oikeudet täysin toissijaiseen asemaan. Maassamme tajuttiin aikoinaan fiksusti, että työntekijöiden täytyi järjestyä pystyäkseen vastustamaan työnantajien ylivaltaa. Ajan myötä meille kehittyi kolmikantajärjestelmä, jossa uudet valtakunnalliset virka- ja työehtosopimukset neuvotteli hallitus, työnantajaliitot ja ammattiliitot. Hallituspa vielä yleensä päättää jättää neuvottelun näille kahdelle muulle. Suomessa mikään muu varteenotettava taho ei puolusta työntekijöitä työnantajaliittoja vastaan. Näin työnjako on Suomessa tehty. Piste.

Ammattiliitot ovatkin vastuussa monista mukavista oikeuksista, joista pääsemme täällä Suomessa nauttimaan. Palkalliselle vuosilomalle ja pitkille vanhempainvapaille vain nauretaan korporaatiokapitalismin mekkassa, Yhdysvalloissa. Ei tarvitse pitkään ajatella ennen kuin tajuaa kuinka merkittävästä kansantaloudellisesta dynamiikasta puhutaan. Mikäli ammattiliitot menettävät jäseniään, ne menettävät myös voimaa puolustaa jäseniensä oikeuksia. Työnantajilla ei ole tuollaista ongelmaa.

Saatat olla tietoinen, että Psykologiliitto käyttää opiskelijoihin enemmän resursseja, kuin mitä saa jäsenmaksutuloina tältä ryhmältä. Selitys tähän ei ole halu juottaa opiskelijoita, tai lyhytnäköisesti vain kasvattaa jäsenmääriä. Opiskelijoiden mukaan tuominen on osa laajempaa yhteiskunnallista ja edunvalvontastrategiaa, jonka yksi peruskulmakivi on aktiivinen ja tiedostava jäsenistö. Kehittämällä kollegiaalista verkostoamme on meillä myös enemmän tilaa kasvaa psykologeiksi yhdessä, ja tukea toinen toisiamme. Ottamalla psykologian opiskelijat heti mukaan voimme taata, että tulevaisuuden psykologit tietävät oikeutensa ja osaavat ottaa yhteyttä Psykologiliittoon tarpeen noustessa. Kollegoiden osaaminen on meidän kaikkien etu, ja takaan, ettette koskaan kadu laajempia verkostoja.

VILLE RITOLA
Opiskelijasihteeri
Suomen Psykologiliitto

AK 2014

Melekosta meininkiä

Täällä me olemme. Opiskelemme kaikessa rauhassa psykologiaa Jyväskylän yliopistossa. Tuleva työpaikka on taattu, samoin palkka, jolla säästäväinen pystyy investoimaan hevoseen taikka uudenkarheaan avomersuun. Opiskelemme, syömme ja opiskelemme – sitten sama uudestaan. Välillä juhlimme ja joskus nukumme. Reputamme tilastotieteen tentin kerran tai pari.

Ainejärjestömme edustajisto saa sillä aikaa pohtia jäsenistöä eniten miellyttäviä tapahtumia, yhteistyökumppaneita ja koulutuksia. Laitoksen toimintaan opiskelijat otetaan avosylin mukaan, viilataan sitten yhdessä uuden opetussuunnitelman pilkkuja. Meidän sekä Cortexin, Kompleksin, Oidipuksen, Fobian ja Impulsin ympärille on rakentunut myös kattojärjestö, Suomen Psykologian Opiskelijain Liitto (SPOL), joka pitää huolta esimerkiksi koulutuksen tasavertaisuudesta eri yliopistoissa ja siitä, että eri kaupungeista tulevat psykologianopiskelijat pääsevät luomaan suhteita tulevaisuuden kollegoihinsa.

Opiskelijatoiminta onkin meillä kehittyneempää kuin mistä monen muun alan pakertajat voivat edes haaveilla. Mahdollisuutemme eivät lopu edes Suomen rajojen ulkopuolelle mentäessä: SPOL on European Federation of Psychology Students' Associationsin (EFPSA) jäsenjärjestö, mikä tarkoittaa sitä, että Stiina Stimppalainen voi vapaasti osallistua kaikkeen EFPSA:n järjestämään toimintaan. Myös Pohjoismailla on erikseen oma ryhmittymänsä, Nordic Psychology Students (NPS), joka järjestää vuosittaisen korskean konferenssinsa tänä vuonna Ruotsissa.

Olen jonkin verran kurkistellut myös tuonne kansainväliselle kentälle SPOL:n edustajana. Palatessani Suomeen olen ollut pakahtua ylpeydestä rinnassani. Vaikka sitä ei aina itsekään ymmärrä, niin kyllähän meillä menee ihan mahtavasti. Täällä me olemme tarkoin vaalittuja, korvaamattomia ja arvostettuja asiantuntijoita. Meille ovat itsestäänselvyyksiä sellaiset asiat, joita monissa maissa pidetään utopistisina; esimerkiksi se, että olemme tasavertaisia ja nimikesuojattuja ammattilaisia, on monen maan psykologeille vasta haaveunta. Käytännössä missään muualla ei ole myöskään näin järjestäytynyttä psykologian opiskelijatoimintaa kuin meillä. On poikkeuksellista, että SPOL on tavoittanut jäsenikseen kaikki omaan ainejärjestöönsä kuuluvat psykologianopiskelijat. Meillä psykalaisilla on myös yhteinen sähköpostilista, Facebook-ryhmä ja –sivu, jotka ovat aikamoista luksusta.

> Vaikka sitä ei aina itsekään ymmärrä, niin kyllähän meillä menee ihan mahtavasti.

Myös ammattiliittomme on toivottanut meidät fuksivuodesta alkaen lämpimästi tervetulleiksi suureen syliinsä. Psykologiliitto (Psyli) tukee varsin avokätisesti SPOL:n toimintaa sekä suoraan yksittäisiä alan ainejärjestöjä ja saamme pitää opiskelijaedustajaa jopa Liiton hallituksessa. Ihan meidän opiskelijoiden neuvomista varten on Psyliin palkattu myös opiskelijasihteeri. Näiden esimerkkien lisäksi Liitto on tehnyt valtavasti töitä mm. sen eteen, ettei meidän tarvitse mennä palkattomaan harjoitteluun. Psylin alla toimivassa paikallisyhdistyksessämmekin, Keski-Suomen Psykologiyhdistyksessä, on omissa riveissään useampi stimppalainen etujamme ajamassa. Lista voisi jatkua loputtomiin, mutta nämä kaikki ovat esimerkkejä asioista, joissa olemme aimo harppauksen edellä valtaosaa muista koulutusaloista.

Stimuluslaisten kannalta tämä tarkoittaa sitä, että olemme kiistattomasti etuoikeutettuja. Meidän ei tarvitse taistella nyrkit pystyssä perusoikeuksista: opiskelijoiden mielipiteitä kuunnellaan ja niitä jopa pyydetään. Tämä avaa mahdollisuuksia kehittää toimintaa aivan uusiin sfääreihin, mitä Stimulus onkin tehnyt varsin ansiokkaasti: olemme epäilemättä psykologian alan ainejärjestöjen kärkikastia Suomessa. Stimuluksen rivit täyttyvät niin innokkaista toimijoista, ettei ole moista nähty. Ja kun on aktiivisia tekijöitä, niin silloin on myös aktiivinen ainejärjestö. Tämän voi havaita tilinpäätöksen lisäksi toimihenkilöidemme silmäpusseista. Nauttikaamme olemisestamme ja ollaan ylpeitä psykologianopiskelijuudesta! Sen tilaston tentinhän voi aina uusia.

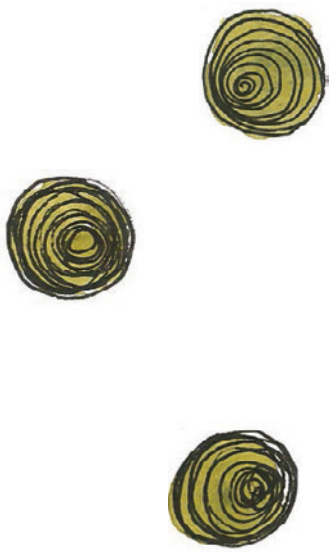

ANNUKKA NIEMELÄ
SPOL:n puheenjohtaja

TAPAHTUMA

Kriminaalipsykologiaa Turussa

Kiireen vuoksi saimme ryhmäkuvan vasta sunnuntai-aamuna. Kuvattavien pyynnöstä kuvasimme heitä mahdollisimman kaukaa.

Vuoden 2014 suomen psykologian opiskelijoiden liiton seminaari kokosi noin 150 psykologian opiskelijaa Turkuun. Tällä kertaa vuotuista kokoontumista emännöivät Åbo Akademi ja Turun yliopisto. Seminaarin aiheeksi oli valittu herkullinen oikeus- ja kriminaalipsykologia, jonka käytännön työskentelystä on harvoin tarjolla tietoa. Opintojen ulkopuolisen tiedon tarjoaminen onkin aina ollut seminaarien tavoite. Omaa Stimulustamme lähti edustamaan noin 80 nopeinta ilmoittautujaa. Matka taittui tietenkin linja-autolla, johon huomasimme myös tamperelaisten nousevan pummille.

Noin keskipäivällä olimme perillä Åbo Akademin huippumodernin Arkenin-rakennuksen edessä – tyylikkäästi myöhässä. Ryntäsimme suoraan kaikille yhteiseen alkuinfoon, josta jatkoimme tiiviin aikataulun mukaisesti workshoppeihin. Nämä tosin olivat pikemminkin luentoja. Puhujat olivat hyviä ja osaavia, ja aiheet kattoivat kriminaalipsykologian keskeisiä osa-alueita. Aikataulusyistä lisäkysymyksille ei tahtonut löytyä tilaa, mikä saattoi hieman harmittaa uteliaimpia. Kaikille luennoille yhteiseksi anniksi nousi se, että psykologien tulee muistaa oma paikkansa oikeusprosesseissa. Meidän tulisi keskittyä vain oman alamme faktatietoon ja osaamiseen, salapoliisin ja tuomarin työ ei monen luennoitsijan mielestä kuulu meille.

Viimeiseksi kaikki osallistujat kokoontuivat yhteen kuulemaan **Pekka Santtilan** pitempää luentoa. Aiheena oli psykologian metodien soveltaminen todistusaineiston käsittelyssä. Santtila on toiminut mm. Anneli Auerin oikeudenkäynnissä asiantuntijatodistajana. Juuri Auerin tapausta käytettiin esimerkkinä pohtiessamme psykologin osuutta oikeusprosessissa. Santtila on luennoinut Aurein tapauksesta jo aiemmin SPOL:in risteilyllä, mutta häntä on aina mukava kuunnella uudestaan.

Kriminaaleista uraa haaveilevien opiskelijoiden kannattaa seurata Åbo Akademin tulevia kursseja, sillä seminaarissa tiedotettiin kyseisen yliopiston aloittavan kriminaalipsykologian isomman opintokokonaisuuden luotsaamisen. Päteviä kriminaalipsykologeja on Suomessa todella vähän, joten pätevyydelle voi löytyä tilausta.

Luentojen jälkeen ohjelmaan kuuluivat kotibileenomaiset pippalot paikallisessa osakuntatalossa. Tunnelma oli rento ja konsepti oli erinomainen sosiaalistumista varten. Monen mielestä tavallinen klubi-ilta ei ole aina

Åbo Akademin moderni Arken.

se paras päätös usean yliopiston kohtaamiselle, sillä silloin ihmiset suosivat pääasiassa omiensa seuraa. Nyt eri kaupunkien opiskelijat sekoittuivat mukavasti keskenään ja juttua lensi luontevasti. Osakuntatalosta ihmiset kömpivät sitten joko jatkoille tai paikalliseen majoitukseen. Aamulla linja-autoon raahautuivat ne, ketkä pääsivät perille, ja tuokion kuluttua olimme jo kotikamaralla.

Kaiken kaikkiaan SPOL:in seminaariin kannatti lähteä mukaan. Ensi vuoden kokoontumisen aiheesta ei ole toistaiseksi vielä tietoa, mutta ainakin tiedämme sen, että Jyväskylän tulisi olla seuraava seminaarin järjestäjä. Eiköhän siis suunnitella hyvä seminaari ensi vuonna!

MERI SIMUNANIEMI

> Salapoliisin ja tuomarin työ ei monen luennoitsijan mielestä kuulu meille.

Workshopit 25.1.2014

- Penkka Santtila: Creating and evaluating line-ups for eyewitness identifications
- Katariina Finnilä: Psychologists as expert wittnesses
- Tom Pakkanen: Lasten kuuleminen rikosprosessissa
- Leena Vyyryläinen: Väkivaltariskin arviointi: riskiä nostavat ja riskiltä suojaavat tekijät

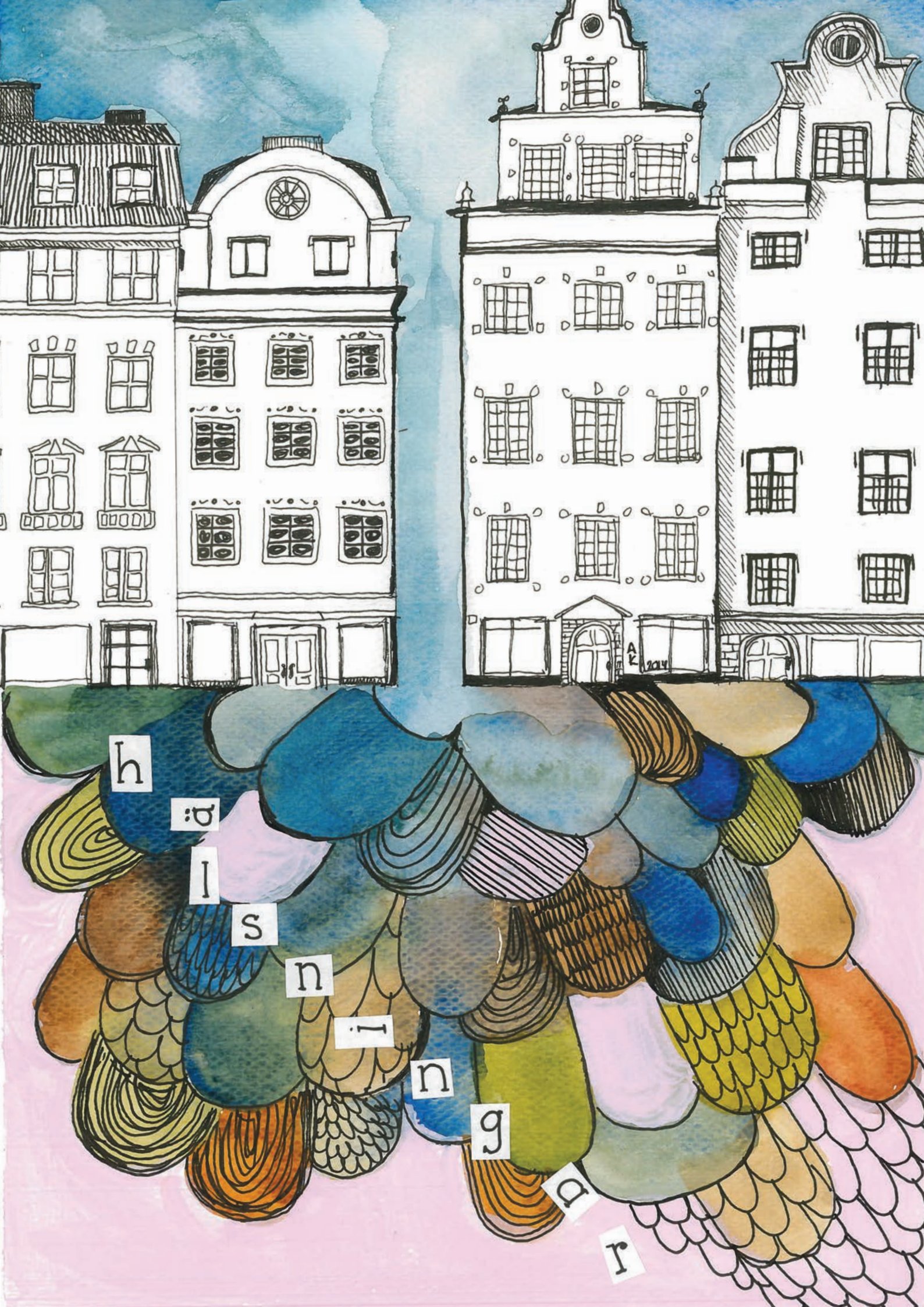
h
a:
l
s
n
i
n
g
a
r

Stimppaukot vieraalla maalla

Ihka ensimmäiselle Stimppraristeilylle lähti reilut kahdeksankymmentä Stimuluksen jäsentä ja muuta opiskelijaa. Laivan palatessa Tukholmasta Turkuun oli risteilijöitä kaksi vähemmän. Kuinkas siinä niin kävi?

Teksti Arimo Kerkelä / Kuvitus Anniina Kuusela / Valokuvat Pyry Heikkinen

Tämä tarina olisi hyvä aloittaa kertomalla, kuinka minä ja reissutoverini **Pyry Heikkinen** päätimme kesken risteilyn jäädä Tukholmaan. Valitettavasti päätöksenteon tarkimmat yksityiskohdat unohtuivat nopeasti. Lähtöhetken selonteko sisältääkin hatarien muistikuvien lisäksi myös muutamia oletuksia tapahtumien kulusta.

Perjantaiaamuna 6. tammikuuta Pyry, kandiparini **Joona Heimonen** sekä minä istuimme laivan buffetissa syömässä aneemista aamupuuroa. Takana oli parikymmentä tuntia yhtäjaksoista valvomista ja olotila oli sen mukainen. Risteilylle vievät linja-autot olivat lähteneet Agoran edestä torstaina yhden aikoihin. Sen jälkeen ei nukkumisella ollutkaan enää aika, kun bileet hyteissä jatkuivat läpi yön.

Kello ei ollut vielä edes aamuseitsemää, kun varsin aution ruokalan kaiuttimista kantautui kuulutus. Laiva pysähtyisi Tukholmaan noin tunnin ajaksi. Muita matkustajia poistuisi laivasta ja uusia otettaisiin kyytiin. Stimppariseily kuitenkin jatkuisi samalla laivalla ilman maihinnousua. Tai ainakin sen piti jatkua.

”Miettikää kun jäisikin laivasta Tukholmassa”, joku meistä heitti vitsillä. Se joku saatoin olla minä.

Ilmoille heitetty ajatus sytytti silmiimme levottoman kipinän. Katsoimme toisiimme kuin jumalaisen ilmestyksen kokeneina – tämä on niin järjetön idea, että tämä täytyy toteuttaa!

Joona tuskaili loppuviikon opintovelvollisuuksiaan ja vetäytyi lopulta hankkeesta, mutta Pyry ja minä pidimme päämme. Kysyin vielä buffetin myyjältä, olisiko laivasta jääminen tuosta noin mahdollista. Sitten söimme selvästi piristyneinä puuromme loppuun ja palasimme hytteihimme pakkaamaan tavaroita.

Oman huoneeni hyttibileet olivat viimeinkin loppuneet ja useimmat risteilijät olivat painuneet nukkumaan, joten lähtömme herätti melko vähän huomiota. Kesken lähtövalmistelujen kohtasimme suuren johtajan **Kimmo Jong-Unin** (nimi ehkä muutettu) sekä tämän oikean käden **Tino Karolaakson**. Ilmoitimme kaksikolle lähdöstämme, pistäydyimme vielä kannella ja kävelimme ulos laivasta.

Satamaterminaali oli autio. Meillä ei ollut hajua kruunun kurssista, joten nostin pankkiautomaatista niin paljon rahaa kuin sain. Sitten pyysimme ulko-ovilla norkoillutta yksinäistä taksikuskia ajamaan meidät mahdollisimman halpaan hostelliin Tukholman keskustaan.

Taksi jätti meidät aivan ydinkeskustassa sijaitsevaan Hostel City Lodgeen. Hostellissa kuitenkin kerrottiin, että huoneisiin pääsisi vasta yhdentoista jälkeen. Siihen olisi vielä monta tuntia. Norkoiltuamme tovin aulassa lähdimme etsimään aamupalaa. Löysimmekin juuri auenneen, Ärsykkeen päätoimittajasta muistuttavan Löfbergs Lila -kahvilan. Aamupala on harvoin maistunut niin hyvältä.

Nopean tankkauksen jälkeen jatkoimme hortoilua ympäri heräilevää Tukholmaa. Aikamme kuljettuamme saimme soiton puheenjohtajaltamme Kimmolta, joka kertoi vasta nyt todella käsittävänsä meidän lähteneen.

”Me ollaan jossakin puistossa. Täällä on katos joka haisee tervalta”, kerroin kuulumisiani Kimmolle. Puhelun toisesta päästä kuului myös Tinon naurua.

Hostellilla hoidimme viralliset kirjautumiset nopeasti alta pois. Sitten suuntasimme kauan kaivatuille päiväunille.

Vietimme Tukholmassa lopulta neljä päivää. Pidennetyn viikonlopun aikana ehdimme mm. kierrellä ympäri kaupunkia ja ihmetellä unisex-vessojen yleisyyttä. Djurgårdenin museoalueella kävimme Wasamuseossa sekä Aquaria Vattenmuseum -yleisöakvaariolla, jonka sympaattiset rauskut tekivät meihin lähtemättömän vaikutuksen. Omat rahani loppuivat jo perjantaina, joten loput pari päivää jatkoin lainarahoilla.

Perjantaina mieleeni pälkähti hatara muistikuva, että eräs vanha ystäväni saattoi olla vaihdossa Tukholmassa. Muistin maan oikein mutta paikkakunnan väärin, sillä kaverini opiskelikin Uppsalassa. Välimatkasta huolimatta tämä kuitenkin reissasi luoksemme ja kävi kanssamme Vuvuvultures-yhtyeen ilmaiskeikalla kaupungin laitamilla.

Koska olimme pelkällä risteilyvarustuksella liikenteessä, alkoivat pakkailun puutteet tuntua matkan edetessä. Pyyhkeen olin onneksi ottanut mukaan, mutta esimerkiksi vaihtovaatteita oli varsin rajallisesti ja hanskatkin unohdin hyttiin. Sateiseen Djurgårdeniin suunnattu viimeisen päivän luontoretki vuotavissa kengissä ja märissä sukissa olikin melkoinen elämys.

Emme siis jääneet Tukholmaan vahingossa, vaikka laivan käytävillä kuulemma niin jälkikäteen huhuiltiinkin. Vaan eipä lähtö hirveän harkittukaan teko ollut. Seuraavalla Stimpparisteilyllä nähdään, tuleeko spontaanista excuilusta perinne.

Oikea meri, väärä ranta. Sunnuntai retkeiltiin sadekelissä.

Kulttuurishokki iski vasta ruokakaupassa. Rypsiöljyä myytiin näyttävästi ruotsalaisten herkkujen osastolla. Täytetty poro kauppasi puolestaan lapinrieskaa.

Louis Vuittonin kauppa oli ryöstetty ajamalla kaivinkone ikkunasta sisään.

Stimppadaamit ja -herrasmiehet tanssin pyörteissä

Ainejärjestömme järjestää nykyään L-rakennuksessa tanssikerhon iltamia, joissa pistetään lanteet notkeiksi ja jalalla koreasti. Joka kerralla olisi tarkoitus kokeilla jotain uutta ja hienoa tanssityyliä, eikä minkäänlaista tanssikokemusta tarvita: vain intoa kokeilla uutta ja tanssikuteet. Jos sinulla on hallinnassasi jonkin tanssityylin salat, voit lähteä myös vetäjäksi tanssikerhon tapaamiselle. Kas tässä muutaman kerhossa käyneen mietelmiä tanssin tunnelmista.

”Tanssikerho on mukavaa yhdessä tekemistä ja oppimista yleensä aika hupaisalla otteella. Sinne tullessa ei tarvii jännittää, siellä pärjää kaikki!”

”Tanssikerho on kuin sateenkaarenpää: ihana paikka, joka on kuin yksi iso aarre tuottaen iloa, onnea ja mielihyvää, mutta sinne ei pääse koskaan.”

”Stimpan tanssikerho on tarjonnut mitä mainioimpia uusia kokemuksia, niin konkareille kuin tanssijanaluillekin. Mielestäni ehdottomasti parasta on ollut kaikkien tanssikerhoon tulleiden halu heittäytyä ja kokeilla uutta avoimin mielin. Ollaankin päästy kokeilemaan niin nykytanssin rajattomia ja heittäytymistä vaativia kiemuroita aina lattioita pitkin (patrik-muna-tähti ;) suosikkina!) kuin baletin kurinalaisempia ja hillitympiä pliéitä ja käden ojennuksia. Mahtavaa on ollut myös nähdä miten monenlaista tanssitaituruutta ja tanssiopeja meistä stimppalaisista löytyy, ja olisi mukava että jatkossakin tanssikerhon kautta Stimpassa levitettäisiin tanssin ilosanomaa kaikille innostuneille stimppalaisille. Tanssin ilon löytämiseen ei meinaa tarvita muuta kuin avoimen mielen ja mukavia stimppalaisia ympärille! :)”

Liity kannatusjäseneksi!

Onko Stimulus mielestäsi ehdoton ykkönen ainejärjestönä ja opiskelijoiden yhteisönä? Tahtoisitko pysyä menossa mukana, vaikka opintosi olisivat jo valmiit? **Liity Stimuluksen kannatusjäseneksi!** Kannatusjäseneksi voivat ryhtyä yksilöt ja yhteisöt, jotka eivät vielä järjestöön kuulu.

Kannatusjäsenenä tuet Stimuluksen toimintaa, etkä itsekään jää puille paljaille. Kannatusjäsenet kutsutaan Stimuluksen vuosijuhliin ja vuosittaiseen juuri heille suunnattuun tapahtumaan. Lisäksi heille lähetetään ainejärjestölehtemme Ärsyke.

Kannatusjäsenyyden hinta on 30 euroa kolmelta vuodelta tai 100 euroa ikijäsenyydestä. Maksun voi maksaa Stimulus ry:n tilille 529002-40142909 viitenumerolla 1232 (kolmen vuoden jäsenyys) tai 1203 (ikijäsenyys). Liittyessäsi ota yhteyttä sihteeriimme **Jenna Junttilaan** (sihteeri@stimulus.fi).

Kuva: Wikimedia Commons, Nevit Dilmen (2011)

007 ja lupa terapioida

Pohditaanpa tähän väliin hieman, että miten psykologiaa ja psykologeja esiintyy television draamasarjoissa. Mutta sitä ennen käsi ylös: oletko joskus joutunut selittämään junassa viereesi ängenneelle puheliaalle sedälle tai jollekulle puolitutulle, että mikä ihmeen ero on psykiatrilla ja psykologilla? Itse olen muutamankin kerran, ja joidenkin ihmisten kohdalla olen luovuttanut selittämisen suhteen tykkänään (isoäitini nimittää edelleen lääketiedettä opiskelevaa veljeäni ja minua tulevaisuuden ”ruumiin lääkäriksi” ja ”mielen lääkäriksi”). Tutkinnolliset detaljit sairaanhoidon, lääketieteen, psykologian ja muiden vastaavanlaisten tiedekuntien kohdalla eivät usein jaksa kiinnostaa sen kummemmin asiaan vihkiytymättömiä.

Kahta kurjempi tilanne on lätäkön toisella puolella. Yhdysvalloissa, jossa suurin osa maailmanluokan saippuasarjoista ja tv-draamoista tuotetaan, on nimittäin sekä psykologin että psykiatrin lisensioitujen nimikkeiden käyttövaatimuksena tohtorin tutkinto. Tämän takia tv-sarjoissa, jollei sitä erikseen ilmi tuoda, on melkoisen mahdotonta tietää, onko mahonkisen pöydän äärellä muistio kourassaan silmälasiensa takaa kurkkiva setä tai täti lääkäri, psykologi vai kumpikaan.

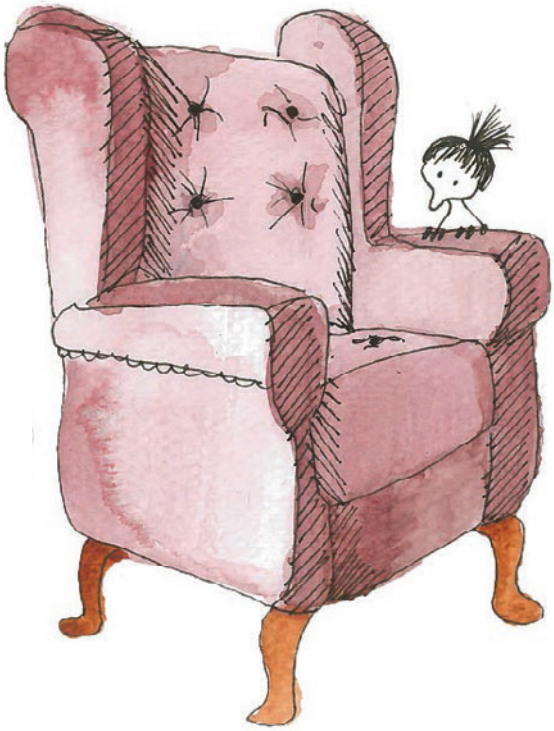

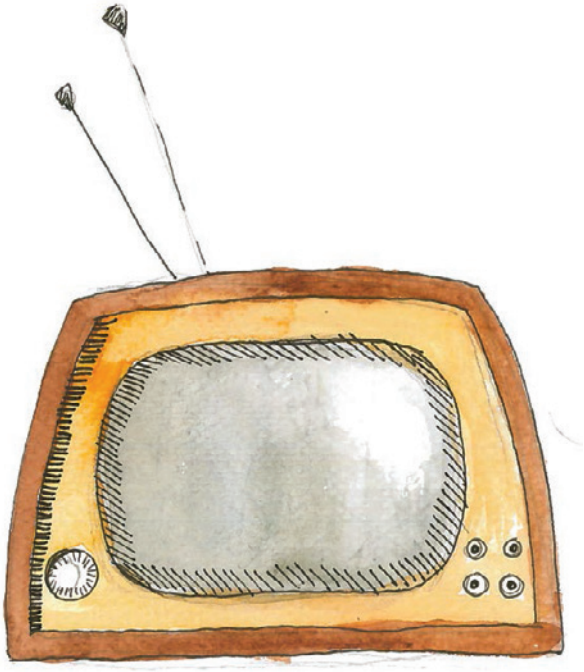

> Televisio onkin pullollaan eideettisellä muistilla tai naurettavan suurella älykkyysosamäärällä varustettuja neroja, joista moni on päätynyt nimenomaan ratkomaan rikoksia tai toimimaan mielenterveysalalla.

Asia kuitataan monissa tapauksissa termillä *shrink*, jolla katsojalle vihjataan, että pöydän toisella puolella istuva henkilö tarvitsee jonkinlaisen kallonkutistajan apua ongelmiinsa.

Mitä erikoista sitten on niissä muutamissa henkilöissä saippuasarjoissa, jotka erikseen jaksetaan nimetä juuri psykologeiksi? Paitsi että psykologia opiskelualana on jatkuvassa suosiossa länsimaissa, psykologin työtä on myös alettu nähdä televisiossa myös hieman seksikkäämmässä valossa. Erityisen hyvin psykologin stereotypiat sopivat rikossarjoihin: kriminaalipsykologi profiloi julmimpiakin rikollisia rautaisella otteella ja tuntuu tietävän telepaattisella varmuudella rötösten motiivit. Hyvä esimerkki tästä on esimerkiksi oikeusantropologin rikoksia ratkovasta tiimistä kertovan Bones-sarjan FBI:n leivissä työskentelevä oikeuspsykologi **Lance Sweets** (**John Daley**), joka saa jaksosta toiseen pureutua lähes koomisen freudilaisella ja yleistävällä otteella rikollisten taka-ajatuksiin ja persoonallisuuksiin. Tunnelman viimeistelläkseen profilointi hoidetaan ohimennen kahvikuppi kädessä agenttien kanssa jutellessa toimiston käytävillä.

Edellä mainittu Sweets tiivistää hyvin myös muitakin piirteitä, jotka ovat jatkuvassa suosiossa länsimaalaisissa tv-sarjoissa: 22-vuotias psykologian tohtori on huippuälykäs ja luonnollisesti siksi valmistunut tohtoriksi ennätysajoissa. Televisio onkin pullollaan eideettisellä muistilla tai naurettavan suurella älykkyysosamäärällä varustettuja neroja, joista moni on päätynyt nimenomaan ratkomaan rikoksia tai toimimaan mielenterveysalalla. Jotta näistä älyköistä ei puhkeaisi täysiä kaikin puolin täydellisiä Mary Sue –hahmoja, useimmiten nerouden kanssa käsi kädessä kulkee laaja joukko erilaisia häiriöitä ja diagnooseja aina autismin koko kirjosta antisosiaaliseen persoonallisuushäiriöön. Uhrilampaat-elokuvasta tunnettu tohtori **Hannibal Lecter** (**Anthony Hopkins**), sarjamurhaaja joka on jo saanut oman nimikkosarjansakin, sekä American Horror Storyn tohtori **Oliver Thredson** (**Zachary Quinto**), yhtälailla sarjamurhaaja, osoittavat kumpainenkin, että hovimestarin sijasta paras veikkaus 2010-luvun murhamysteerin syylliselle on psykiatri.

Onneksi televisiosta löytyy myös muutama laajalti arvostettu kuvaus psykologin työstä, ja tunnetuin näistä lienee Terapiassa-sarjan psykologi **Paul Weston** (**Gabriel Byrne**). Sarjassa jokainen jakso keskittyy vain kahden ihmisen, terapeutin ja asiakkaan, keskusteluun ilman sen kummempia virikkeitä. Useimmiten psykologin ja psykiatrin ammattialojen sekoittamisessa on kyse silkasta taustatyön vähäisyydestä ja laiskuudesta, mutta Terapiassa-sarjan käsikirjoituksen eteen on tehty valtavasti töitä. On suuri saavutus, jos televisiosarja onnistuu pitämään otteessaan ja olemaan sortumatta ylilyönteihin, vaikka lähtökohdat olisivat näinkin yksinkertaiset. Sarjaa kuulee laitoksellakin kehuttavan toisinaan – joskus jopa niin, että joku sarjan jaksoista olisi näytetty luennon ohessa ainakin osittain.

Ehkä psykologia ja koko psykososiaalinen viitekehys vain tuntuvat toisinaan vähemmän väsyneiltä kuin rahanahneet, pillereitä tuputtavat ja kuivakat tv-psykiatrit. Mass Effect –pelisarjan avaruusalus Normandyn henkilöstön psykologi **Kelly Chambers** (äänenään **Cara Pifko**) kuvaa hyvin sitä, miten jopa avaruusajan kuvitelmissa työpsykologia kakkosen kurssin stressiteoriat voivat tulla hyvään käyttöön.

Teksti Lauri Löfberg
Piirrokset Anniina Kuusela

Stimppaukon Magical Mystery Adventure in Jyväskylä City

Tämä on niin sanottu Choose Your Own Adventure –peli, jossa kussakin kohdassa valitset oman vaihtoehtosi ja siirryt siitä seuraavaan ohjeiden mukaan. Varo silti, sillä saatat palata tarinan tiimellyksessä jo käytyyn tilanteeseen: kokeile erilaisia lähestymistapoja. Pelissä on viisi vaihtoehtoista loppua. Koe kaikki loput pelaamalla peliä useamman kerran ja voita annos reilusti imellettyä kevätmieltä.

Teksti Lauri Löfberg & Meri Simunaniemi / Kuvitus Meri Simunaniemi & Tiia Vuojolainen

Seikkailu alkakoon. Olet Stimppa Ukko, nuori psykologian opiskelija Jyväskylästä. Tykkäät kuljettaa pieniä epämääräisiä hahmoja selässäsi, kerätä pullonkorkkeja ja haistella ilmaa jaloillasi. Kuinka ollakaan, huomaat kauniina keväisenä perjantai-iltana, että sinullahan on vapaa-aikaa illalla.

1. Kuinka toimit?
a) Lähdet kaupungin yöelämään bailaamaan. (siirry kohtaan 3)
b) Soitat kanssastimpalaisille että lähdetään kahville. Tai vähän vahvemmalle. (siirry kohtaan 5)
c) Vapaa-aikaa? Pyh pah, kaikki ylimääräinen aika opinnoille. (siirry kohtaan 7)
d) Voisi lähteä lenkille Jyväsjärven ympäri. (siirry kohtaan 2)

2. Puuskuttaessasi Jyväsjärveä ympäri huomaat, että tienposkesta pilkistää sen ryntätyltä roskalta näyttävän patsaan edessä puskasta jonkun pienen ja haisevan elukan pää. No mutta, Fokus-kettuhan se siellä! Mitä teet?
a) Ignooraat ketun ja juokset portaita Rockyn lailla ylemmäs ja ylemmäs. (siirry kohtaan 6)
b) Ignooraat ketun ja jatkat matkaasi Jyväsjärven ympäri. (siirry kohtaan 3)
c) Ignooraat ketun ja mietit, että alkoipa heikottaa. Hyppäät bussiin mennäksesi bisselle med vänner. (siirry kohtaan 5)
d) Kuuntelet mitä kettu sanoo. (siirry kohtaan 4)

3. Edessäsi on Escapen jono, joka yletyy Jyväsjärven rannalle saakka. Päätät asettautua jonon hännille. Pian sinua on vikittelemässä vanha tuttu Dumppi-pingviini, joka ehdottaa, että lähdetään yhdessä Brahan, beibe.
a) Pingviini lumoaa sinut iskurepliikeillään (”ah, sulla on ihana varvas”). Määränpää: Bra. (siirry kohtaan 10)
b) Muistat aivan yhtäkkiä, että sinulla on kamala nälkä. Syömään. (siirry kohtaan 9)
c) Muistat aivan yhtäkkiä, että sinunhan pitäisi olla juuri nytkin tekemässä graduasi. Kohti Mordoria! (siirry kohtaan 6)
d) Jätät nasaaliäänellä vikisevän pingviinin seuran ja suunnistat lähimpään pikaruokaravintolaan. (siirry kohtaan 11)

4. Kettu kertoo sinulle miten yhteiskuntaa pyörii. Pian huomaat kuunnelleesi silmät lasittuneina yhteiskunnallisen ketun pöpinää niin kauan, että jalkasi ovat juurtuneet soisen Ylistönrinteen rantakaislikkoon. Sinusta tulee ikuinen muistomerkki ikuisten opiskelijoiden kunniaksi. Kettu suuntaa ”Fokuksen ainejärjestötilaan” mäelle.
GAME OVER. Siirry seuraavaan juttuun tai aloita peli uudestaan kohdasta 1.

5. Päädytte muiden keltaisten ja epämääräisen määrän raajoja omaavien psykologian opiskelijoiden kanssa kahville. Kuinkas sitten kävikään?
a) Kesken ensimmäisen kulauksen muistat, että sinun pitäisi nytkin olla tekemässä gradua. Jalat alle ja suunnaksi Y33. (siirry kohtaan 6)
b) Niin, kyllähän sitä on huonot palkat yleisellä mutta voi olla yksityisellä ja juu-u, eiväthän nuo opinnot mihinkään käytännön taitoihin johda. Jaaba jaaba. Kuuntelet jalka poskella. (siirry kohtaan 8)
c) Vietätte kivan illan ja illalla vielä innostut lähtemään nauttimaan kakkosesta. Lozzikakkosesta ja sen antimista siis. (siirry kohtaan 9)
d) Vietätte kivan illan ja myöhemmin keksit, että voisi opiskella vielä vähän. (siirry kohtaan 7)

6. Saavut Ylistönmäelle eli Mordoriin. Y33-rakennuksella eli Tuomiovuorella eteesi ilmestyy hyvä haltiajakuningatar ja psykologian jumalatar, nimittäin Lea Pulkkisen haamu. Hän kertoo sinulle kohtalosi: heitä lähes valmis gradusi laavojen syvyyksiin tai maailma tuhoutuu! Kuinka toimit?
a) Heität gradun tuleen. Et olisi halunnutkaan valmistua. (siirry kohtaan 8)

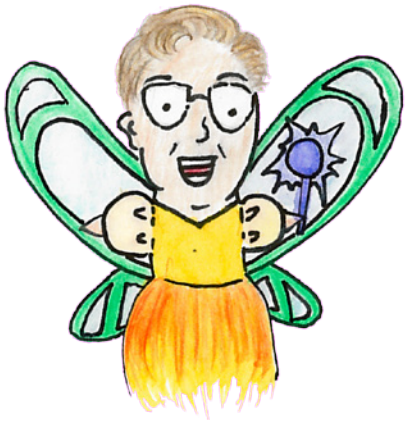

b) Heität gradun tuleen ja aloitat uuden gradun. Sitä ennen lähdet keskustaan seikkailemaan. (siirry kohtaan 11)
c) Lea Pulkkinen ei ole mikään haamu vaan hyvissä voimissa elossa, törppö. Lopetat hallusinoinnin ja lähdet syömään Lozzi2-ravintolaan. (siirry kohtaan 9)
d) No et tasan luovu tutkinnostasi. Lähdet sisälle ja kirjoitat sen yhdessä hujauksessa kasaan valmistuen. (siirry kohtaan 7)

7. Opintosi ovat sujuneet supernopeasti, joten viimeistelet gradusi ja valmistut. Jee! Etenet töihin terveyskeskukseen, minkä jälkeen luet itsesi lisensiaatiksi. Saat rutkasti rahaa. Matkustat kerran Goalle 46-vuotiaana. Vapaa-ajallasi katsot Youtubesta hassuja kissavideoita. Kuolet rahakkaana ja töitä tehneenä mutta yksin.
GAME OVER. Siirry seuraavaan juttuun tai aloita peli uudestaan kohdasta 1.

8. Yllätys! Maailmanloppu tulee. Ennen kuin maa nielee sinut ja meteorit murskaavat ihmiskunnan, päätät vielä kerran käydä katsomassa, että josko se neuro kakkosen kirjan lyhytlaina olisi tullut varaushyllyyn (ei tyyliin ole).
GAME OVER. Siirry seuraavaan juttuun tai aloita peli uudestaan kohdasta 1.

9. Lotsi on kiinni perjantai-iltana, pöljä. Mikä eteen?

a) Baariin. (siirry kohtaan 3)
b) Baariin. (siirry kohtaan 3)
c) Baariin. (siirry kohtaan 3)
d) Baariin. (siirry kohtaan 3)

10. Brassa, tuossa ruotsinlaivassa maalla, lempenne puhkeaa kukkaan Dumppi-pingviinin kanssa. Menette naimisiin ja pian on ilouutisten aika: Dumppi-pingviini on raskaana! Yhdeksän kuukauden päästä syntyy muna, josta kuoriutuu kourallinen ihania pingviini-stimppaukko-mutanttilapsia. Ihanaa. Alat koti-isäksi. Lapsillesi luet iltasaduksi SPSS-tulostetta ja C++-kielellä rustattuja tarinoita.
GAME OVER. Siirry seuraavaan juttuun tai aloita peli uudestaan kohdasta 1.

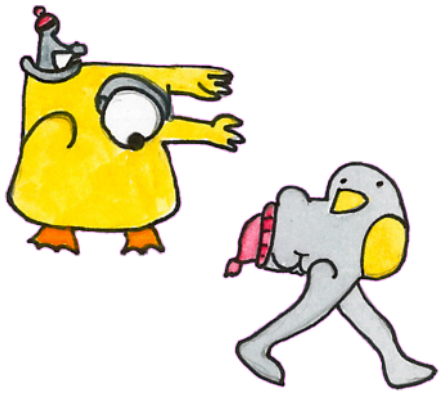

11. Eksyit matkalla. Huomaat seisovasi Jyväskylän Kompassilla tietämättä oikein mitä tehdä. Mitä tehdä?
a) Huomaat kulman takana sinua stalkkaavan Dumppi-pingviinin. Jos sille antaisi kuitenkin mahdollisuuden? (siirry kohtaan 10)
b) Mitenkäs sitä tänne tuli päädyttyä. Kotiin opiskelemaan nyt heti. (siirry kohtaan 7)
c) Tunnet, kuinka harju kutsuu sinua… (siirry kohtaan 12)
d) Jaa. Ehkä voisi käydä kebabilla. (siirry kohtaan 8)

12. Sinusta tulee Jyväskyylä, tuo Vesilinnan tornissa asuva yksinäinen jylhä psykologi, joka tutkii maailmaa kiikareillaan ja kirjaa ylös välttämiskäyttäytymisen ja oidipuskompleksit. Kaukaisessa tulevaisuudessa toisinaan joku nuori opiskelija kiipeää luoksesi saadakseen konsultointia kipeisiin ongelmiinsa. Kerrot hänelle, ettet sinä tässä voi nyt hänelle mielenterveydeksi muuttua. Opiskelija ei ymmärrä viittaustasi muinaisen tv-sarjan väsyneeseen hokemaan.
GAME OVER. Siirry seuraavaan juttuun tai aloita peli uudestaan kohdasta 1.

HOT-terapiassa

Arkistojen kätköistä: Ärsyke 4/1983

Lisää vanhoja Ärsykkeitä voi lukea Stimuluksen kaapilla Y33:n aulassa.

Mikä on Stimppaukon seurallisen pikkuserkun nimi?
- Kimppaukko

Entä mikä on Stimppaukon naisiin menevän isosedän nimi?
- P...Pekka

Niksi-Stimppa

”Jos pitäisi lukea/opiskella, eikä oikeasti halua, kannattaa mennä kirjaston kahvilaan tai Lozzille. Siellä on erittäin todennäköistä törmätä tuttuun ja viettää pari tuntia jutellen.”

”Odota mahdollisimman lähelle dedistä, lue slidet, valitse harkiten kirjallisuudesta muutama tärkeältä vaikuttava kohta, kerjää kaverin muistiinpanot ja aloita muutaman päivän raivokas lukeminen.”

ÄRSYTTÄÄ-palsta

”Miksi Stimppasaunaan on ympätty minuuttikaljarynnäköinti? Yksi harvoista Stimpan tapahtumista, jossa sai jutella selvänä hyvässä hengessä ilman liikaa kiskovia stimppalaisia.”

”Kun kaikki on niin vaikeaa :(”

”Ärsyttää ne ihanat illat mitkä oot varannu lepäämiselle ja olemiselle ni sitten kumminki tahit jossain netissä ja vihaat maailmaa ja pelaat Candy Crushin sisarreinkarnaatioita mistä tulee vaan paha mieli. Miksi? Levy jumittaa.. ehkä se on tän alan varjopuolia.”

”Flunssa! Ei nyt, ei kiitos. En tykkää sairastaa.”

”Alkoholi on kallista, mutta Mattilanniemen röpörakennuksien homesäteily lahottaa pääelintä vain lukukausimaksun hintaan.”

“Ei Ärsytä. It is Monday and life is perfect!”

”Yleinen opiskelijoiden kaikkitietävyys ja kaiken ylenkatsominen: niin alan asiantuntijoiden, kanssaopiskelijoiden kuin tulevien asiakkaidenkin. Monesti arvostellaan vielä vailla minkäänlaista omakohtaista kokemusta, ja kaikki tiedetään kirjoja lukemalla. Joten nöyryyttä kehiin! Toivottavasti me psykalaiset emme sorru tähän.”

”Loppukevään ja -syksyn stressipiikit. Ei jaksaisi stressata.”

”Ärsyttää just tällä hetkellä surkeat esitelmänpitäjät ja luennoitsijat. Asiantuntijuutta voi olla vaikka muille jakaa, mutta se menee aika hukkaan jos puhuu 45 min tietokoneen ruudulle. Ei paljon kiinnosta kuunnella sellasta,vaikka miten ois mielenkiintoinen aihe. Kyllä tulevilta ja nykyisiltä pskologeilta pitäis löytyä sen verran esiintymistaitoja, että perusasiat on hallussa, tai jos ei löydy niin johokin kurssille siitä!”

”Ärsyttää kun kaikki vain mussuttavat ja valittavat eivätkä tee sitten mitään millekkään, eivätkä haluaisi edes muiden tekevän mitään millekkään koska Suomi.”

Ja tälläkin kertaa meitä ilahduttaa oman osionsa ansaitseva jättiavautuminen:

Psykologian opiskelu on liian helppoa. Lähes kaikki kandin tutkinnon aikanen psykan opiskelu on sitä, että luet kurssin vaatimat 1-2 kirjaa ja luentodiat parina viimeisenä iltana ja oksennat sitten kaiken oppimasi tenttipaperille, johon se autuaasti jääkin. Käsi sydämelle, mitä te oikeasti muistatte Kepsy I:stä? Vaikka lukemista ei jättäisikään viime tinkaan, olen silti vahvasti sitä mieltä että pelkkä kirjojen lukeminen ei kehitä meitä ihmisinä eikä varsinkaan tulevina psykologeina, sillä pelkkä opusten omaksuminen hauki-on-kala-metodilla ei haasta meitä pohtimaan asioita syvällisesti. Me kaikki olemme päättäneet lähteä lukemaan psykologiaa omista syistämme ja meistä jokainen on joutunut taistelemaan itselleen oikeuden kutsua itseään psykalaiseksi. Minua tässä taistelussa ajoi intohimoinen uteliaisuus ihmismielen saloihin ja halu ymmärtää ja siten myös auttaa ihmisiä ja toivoin yliopistosta löytäväni samanhenkisiä ihmisiä. Valitettavasti niin opettajien kuin psykologian opiskelijoiden halu pohtia psykologisia kysymyksiä yhdessä on minun silmiini ollut kovin alhaista. Lieneekö kyseessä se, että omalta mukavuusalueelta ei haluta poistua? Onhan esimerkiksi vanhemmuustyylien mekaaninen luetteleminen paljon helpompaa kuin pohtia, mitä vanhemmuus merkitsee lapselle ja aikuiselle ja miten se voi vaikuttaa myöhempään kehitykseen. Kaipaisin psykologian opiskeluun siis enemmän yhdessä pohtimista ja keskustelua pelkän tiedon jakamisen lisäksi. Psykologia tieteenalana tutkii yhtä maailmankaikkeutemme mielenkiintoisimmista ja kompleksisimmista asioista: ihmismieltä ja sen toimintaa. Se on varmaankin myös käytännönläheisin kaikista niistä tieteistä, jotka tutkivat ihmisenä olemista ja ihmiselämän ilmiöitä - sen iloja, suruja ja ihmeellisyyksiä. Psykologian kentällä on siis koko ajan käynnissä valtava määrä keskusteluja, jotka käsittelevät perustavanlaatuisia, jopa eksistentiaalisia kysymyksiä, jotka koskettavat meitä jokaista. Siksi kun psykologian opiskelijoiden voimakkain yhteenkuuluvuuden kokemus syntyy porukalla ryyppäämisestä, jossain on menty pahasti vikaan.

Ensi lehdessä luvassa:

* Oletko sinä **STIMPAN HOMO?** Syksyllä kruunataan höyhenpuuhkin ja kristallitiaroin… no ei vaan. Ensi lehdessä muistelemme, miten sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjä on käsitelty vuosikymmenien saatossa Ärsykkeissä ja miten ajat ovat muuttuneet. Toiveissa olisi myös kuulla nykyisten LGBT-opiskelijoiden kuulumisia ja ajatuksia. Teemoina ovat esimerkiksi syrjintä ja aiheen huomioon ottaminen opintojen sisällöissä.
* Kuka hullu nero onkaan aikanaan taiteillut ne **MATTILANNIEMEN PELOTTAVAT ANKAT**, jotka tuijottavat inhan intensiivisesti toisiaan samalla kun opiskelijat yrittävät keskittyä pääkomponenttianalyyseihin ja aivokurkiaisiin? Entä kenen vastuulla on se piikkeihin heittäytyvä patsas, joka kenties muistuttaa henkisellä tasolla hieman tilaston tenttiin matkaavaa opiskelijaa?
* Saamme nähdä **KARTAN STIMULUKSEN YHTEISTYÖKUMPPANEISTA** pitkin Jyväskylää. Näin löydät kätevästi kaikki sopet ja kolkat, joissa saat alennusta tarrallamme varustettua opiskelijakorttia vilauttaessa. Ilahduttavaa.
* Lisäämme tietouttamme **AINEJÄRJESTÖTILAN** muokkautumisesta: tuleeko sinne upottavia sohvia ja joku muinainen pelikonsoli? Käykö siellä ylipäätään ketään? Aika näyttää. Salaisena haaveena olisi suorittaa ainejärjestötilaretriitti, jossa vietettäisiin päivän verran aikaa tilassa non-stoppina aamusta iltaan niin kauan kuin rakennuksessa saa olla.

Koulutus

Ammatin arvostus

Palkkaus

Kollegiaalinen verkosto

Yhteistyö

Ammattietiikka

Edunvalvonta

Ammatin arvostus

Kollegiaalinen verkosto

Koulutus

Työllisyys

Palkkaus

Hyvä psykologian opiskelija,

Tiesitkö, että voit liittyä Psykologiliiton jäseneksi jo opiskeluaikanasi? Liiton jäsenenä voit osallistua paikallisen psykologiyhdistyksen toimintaan ja luoda sitä kautta yhteyksiä ammatissa toimiviin psykologeihin jo opiskeluvaiheessa.

Jäsenmaksua vastaan saat muun muassa seuraavat palvelut:

- **Maksuttoman avun ja neuvonnan** kaikissa työsuhteeseen liittyvissä ongelmissa, kuten harjoitteluajan palkkauksessa
- **Apua ammatillisissa pulmissa**
- **Vain liiton jäsenille tarkoitetut jäsensivut osoitteessa psyli.fi**
  Sivuilla on runsaasti tietoa psykologien ammatillisista asioista, ammatti-etiikasta, edunvalvonnasta ja liiton tutkimuksista.
- **Psykologi-lehden** kahdeksan kertaa vuodessa
- **Hyvän työttömyysturvan:** Opiskelijajäsenet voivat kuulua Opettajien työttömyyskassaan. Työttömyyskassan jäsenet ovat oikeutettuja huomattavasti parempaan työttömyysturvaan kuin Kelan maksama työttömyyspäiväraha.
- **Kaikille akavalaisille yhteiset jäsenedut**
- Ja paljon muuta. Soita ja kysy lisää tai käy nettisivuillamme.

Tervetuloa psykologien omaan yhteisöön!

Psykologiliitto

Psykologiliitto • Puhelin (09) 6122 9122 • psyli.fi • facebook.com/Psykologiliitto